

Vremuri râvnite

Mahok Valeria

Eram copil, când limba mieilor înțelegeam
Și îmi păreau cele mai scumpe păpuși vii din lume,
Erau vacanțe lungi cu saci de amintiri de neuitat
Puși la păstrare acum, lângă comori din sfânta-mi bogăție.

Era pe vremea copilăriei mele,
Atât de ieftină și des găsită bucuria
Și-mi amintesc cât de săraci eram,
Că o păpușă din zdremțe de aveam,
Mă laudam copilăros la toți copiii.
Acum nepoții noștri au de toate
Mă bate Dumnezeu să mint,
Dar tot mai des îi paște nemulțumirea, plictiseala
Și libertatea o înțeleg greșit.

Mâncam pe-atunci de foame poame acre sau nespălate din grădini,
Căci jocul nu-l întrerupeam ca să mânânc acasă,
Umblam desculță, plouată și dezbrăcată ca să mă călesc,
mă sfătuiau părinții
Eram sănătoasă și fericită alături de copiii din vecini
Cu care de când mă știu m-aveam ca și cu frații.

Părinții noștri erau prieteni buni
Și se-ajutau la orice trebușoară gratis,
Iar ale noastre mame, una pe alta se învățau
Cum să gătească ieftin, sănătos, mâncăruri naturale,
Ca ciorba de salată pășărească.

Iar cerul ziua pe-atunci era mult mai albastru ca acum
Și păsări mii brăzdau cu zborul lor văzduhul primitiv,
Azi tot mai des aud doar croncănit de ciori,
Iar după fluturii ce m-alergau prin luncă, mă cuprinde dorul.

Eram copil când mă striga vecina Savu peste gard,
Să-mi dea clătite cu duceață cu urdă și mărar, surpriză
Azi când ne întâlnim vecinii ne cântărim dintr-o privire
Și cu un rânjit mușcător pe buze abia ne salutăm.

Erau frumoase acele vremuri de demult,
Aveam atâta libertate, pace, suflet și descânt,
Mă bucur că deși s-au dus demult,
Din drumul lor călător, le pot întoarce adesea în gând.

Eram copiii săraci pe-atunci,
De aceea inventam atâtea bucurii
Din orice nimic ce ne ieșea în cale,
Azi, copiii moderni râvnesc trecutul,
Căci i-au saturat ofertele,
Visele lor sunt pline numai de mașini, bani și țoale,
Dar lipsite de povești și de dragoste.